

TILL VÄGENS SLUT

ter och VSV. Absolut horisontal är terrängen icke. Man märker ytterligt flacka och långsträckta terrängvågor framträdande i allt ljusare toner ju längre bort de äro belägna.

Efter ännu några minuters färd mot S 70° V uppycka på några hundra meters avstånd till höger åter några röda fragment av mesor. Ur ljusare doseringar resa de sig som klippskär och påminna om Gotlands raukar.

Vi styra åt väster. Ännu några smärre mesarester passeras. Ett bälte som korsas på åtta minuter är på sin yta översållat av gipsskivor blänkande i solen. Här och där synas små rudimentära dyner.

Klockan är tre kvart på tolv då vi stanna efter en och en halv mils färd.

Vi stiga ur och låta våra blickar svepa kring horisonten. Mot S 15° V synas små flacka kullar, de yt-

De sista mesorna vid Lop-depressionens östra rand.